коммуникация: Учеб. пособие /С.Г. Тер-Минасова. − М.: Слово, 2000. − 264 с. *Словарь испанской разговорной речи.*/Славка Симеонова. М.: Либроком, 2009. − 232 с. *Социальная психология. Словарь.*/Под. ред. М.Ю. Кондратьева //Психологический лексикон. Энциклопедический словарь в шести томах. − М.: ПЕРСЭ, 2006. − 176с. [Электронный ресурс]. Режим доступа к книге: http://slovari.yandex.ru *Стефаненко Т.Г.* Этнопсихология. Практикум. М.: Наука, 2006. – 208 с. *Diccionario fraseológico del español moderno* / F. Varela, H. Kubarth. Madrid: Gredos, 1994. — 294 p. *Lippmann, Walter. Public Opinion,* N.Y., 1954. [Электронный ресурс]. − Режим доступа к книге: http://www.gutenberg.org

ПУТІЙ О.С.
(Запорізький національний університет)

РЕФЛЕКСІЯ ФЕНОМЕНА “СТАН ЛЮДИНИ” В НІМЕЦЬКІЙ ЛІНГВОКУЛЬТУРІ

У статті висвітлено когнітивно-комунікативні аспекти відбиття феномена “стан людини” в німецькій лінгвокультурі. Шляхом інтеграції лінгвокогнітивного та лінгвокультурологічного підходів здійснюється системне вивчення способів його ментальної та дискурсивної репрезентації.
Ключові слова: (макро)концепт, концептополе, дискурс.

Путий Е.С. Рефлексия феномена “состояние человека” в немецкой лингвокультуре. В статье рассматриваются когнитивно-коммуникативные аспекты отражения феномена “состояние человека” в немецкой лингвокультуре. Путем интеграции лингвокогнитивного и лингвокультурологического подходов осуществляется системное изучение способов его ментальной и дискурсивной репрезентации.
Ключевые слова: (макро)концепт, концептополе, дискурс.

Puty O. Reflection of the “human state” phenomenon in the German linguoculture. The article deals with cognitive-communicative aspects of the contemplation of the “human state” phenomenon in the German linguoculture. A complex research of its mental and discursive representation is performed.
Key words: (macro)concept, conceptual field, discourse.

Вступні зауваження. Дослідження феномена “стан людини” (СЛ) на матеріалі німецької мови стимулюється передусім усвідомленням того факту, що, попри наявність численних праць відповідної тематики [Вильмс 1997; Красавский 2001; Пянковська 2009; Fries 2003], когнітивно-дискурсивна природа цього явища все ще не знайшла свого задовільного висвітлення в лінгвістичних розвідках. Цим визначається **актуальність** даної роботи, **мета** якої полягає у системному вивченні когнітивно-комунікативного статусу СЛ з позицій новітніх надбань мовознавства. При цьому **об’єкт** дослідження складає універсальне психофізіологічне утворення “стан людини”, а **предмет** – способи його ментальної та дискурсивної репрезентації у німецькій лінгвокультурі.

Концептуалізація СТАНУ ЛЮДИНИ. Міждисциплінарне обстеження СЛ дозволяє встановити його онтологічні (психічні й фізичні аспекти стану, їх взаємозумовленість, якісне варіювання, мотиваційний потенціал) [Шингаров 1971; Damasio 1999], гносеологічні (об’єкт, форма, продукт пізнання) [Кант 1999] та аксіологічні параметри (позитивна/ негативна кваліфікація, місце в загальній системі цінностей) [Фромм 1992]. Так, пізнавальна роль СЛ зумовлює специфіку його відбиття в мовній свідомості, онтологічна сутність формує понятійний базис його концептуалізації, а ціннісний зміст останньої зумовлюється аксіологічними вимірами СЛ.

Постулат про те, що тип концепту і методика його опису значною мірою залежать від того явища, з яким він співвідноситься в дійсності [Кондратьева 2009, с. 48], дозволяє екстраполювати спеціально-наукові уявлення про сутність і природу СЛ на його когнітивно-семантичне відбиття в мові й мовленні. Його концептуальна природа специфічно заломлює ідею трьохшарової структури концепту, згідно якої останній конституюється понятійною, образно-перцептивною та ціннісною складовими [Приходько 2008, с. 55]. Так, ціннісна компонента цього ментального конструкту є не внутрішньо властивою йому (інгерентною), а наведеною (адгерентною), образно-перцептивна постає виродженою, натомість понятійна являє собою складне розгалужене знання про сутності, які неможливо спостерігати [Карасик 2009, с. 71]. Ці ознаки засвідчують приналежність СТАНУ ЛЮДИНИ до категоріальних, базових концептів, що утворюють фундамент мови та всієї картини світу [Пименова 2007, с. 9] і несуть інформацію про клас об’єктів загальнолюдського значення [Приходько 2008, с. 24].

Абстрактна ідея СТАН ЛЮДИНИ підпорядковує ***антропостатальні*** концепти, тобто концепти конкретних психічних і фізичних відчуттів на кшталт GLÜCK / ЩАСТЯ, ANGST, LIEBE, GESUNDHEIT, HUNGER, KRANKHEIT тощо, які втілюють національно значущі образи в ментальному лексиконі людини. Відбиваючи єдиний для всіх мисленнєвий процес, СТАН ЛЮДИНИ постає як універсальна когнітивна схема, чарунки якої наповнюються культуроспецифічними гештальтами – комплексними функціональними розумовими структурами, що упорядковують розмаїття окремих явищ у свідомості [Карасик 2009, с. 21].

Ієрархічний характер відношень між універсальною, загальнолюдською категорією та конкретними емоційними і фізіологічними концептами відбиваються терміном ***макроконцепт*** (напр., А.М. Приходько [2008, с. 219]), що презентує СТАН ЛЮДИНИ як певну наднаціональну абстракцію, яка не має спеціального імені в мові та збирає під своїм "дахом" катаконцепти – національно марковані й концептуально значущі одиниці, що мають ім'я. Зв'язок між макро- та катаконцептами опосередкований ментальними одиницями проміжних рівнів абстракції – гіпер- і мезоконцептами, "вкладеними" один в одного.

Множинність, цілісність, зв'язок, ієрархічність та структурованість, властиві макроконцепту СТАН ЛЮДИНИ, сигналізують системність його когнітивно-семантичної організації за принципом ***концептополя*** – "ментально і семіотично розробленої області етнокультурного простору, яка поєднує концепти <…> як факти культури, а не мови" [Кошарная 2002, с. 54]. Задаючись однойменною ідеєю, що є згустком інваріантних ознак стану людини (статичність, довготривалість, інактивність суб'єкта тощо), центр цього поля конституюється двома концептивними доменами – ПСИХІЧНИЙ СТАН і ФІЗИЧНИЙ СТАН, а периферія – концептуальними парцелами низхідних рівнів абстракції. Останні упорядковані асиметрично: ПСИХІЧНИЙ СТАН має чотирьохярусну структуру і реалізується у триєдності гіпоконцептів АФЕКТИВНИЙ СТАН, ВОЛЬОВИЙ СТАН, ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ СТАН, що мають по два таксони, кожен з яких маркується далі в аксіологічному режимі "позитив – негатив". ФІЗИЧНИЙ СТАН виявляється слабо структурованим, виявляючи лакунарність проміжних таксонів [Путій 2010, с. 7].

Ментальні одиниці, підпорядковані макроконцепту СТАН ЛЮДИНИ в гіперо-гіпонімічний спосіб, мають розлогий потенціал свого знакового втілення, через що однією з інгерентних властивостей цього макроконцепту є його семіотична дисперсність – множинність засобів репрезентації (вербаліка і невербаліка).

Найбільш продуктивним способом вербальної фіксації макроконцепту СТАН ЛЮДИНИ у мовній свідомості є лексичний рівень сучасної німецької мови. Здатність лексем до позначення психофізичних відчуттів людини визначається наявністю антропостатального інваріанту (АІ) в їх семантичній структурі, що включає такі константи, як 'статичність', 'тривалість', 'інактивність суб'єкта'. Лише незначна кількість лексичних одиниць втілює СТАН ЛЮДИНИ в "чистому" вигляді (*Beschaffenheit, Gefühlslage, Gemütszustand*), останні ж уточнюються емотивним компонентом (ЕК), який позначає конкретний психічний або фізичний стан (*Entzücken, Herzensqual, hysterisch, gesunden, fiebern*).

Конкретизації й тонкому нюансуванню СТАНУ ЛЮДИНИ із зазначенням окремих відтінків відчуттів сприяє актуалізація в семантичній структурі відповідних лексем набору диференційних ознак: АІ + ЕК + 'каузованість' (*Erschütterung, beleidigt, erzürnt, gesättigt*), АІ + ЕК + 'некаузованість' (*apathisch, Gleichgültigkeit, schläfrig*), АІ + ЕК + 'висока інтенсивність' (*Bärenhunger, entflammt, jammern, totenbleich*), АІ + ЕК + 'низька інтенсивність' (*abwesend, ruhig, unkonzentriert*), АІ + ЕК + 'довготривалість' (*Depression, Krankheit, lieben*), АІ + ЕК + 'короткочасовість' (*Freude, Furcht, Gereiztheit, Wut*), АІ + ЕК + 'контрольованість' (*Fassung, Glaube, aufmerksam*), АІ + ЕК + 'неконтрольованість' (*Blässe, besoffen, selbstvergessen*), АІ + ЕК + 'оцінка {+}' (*gesund, glücklich, zufrieden*) та АІ + ЕК + 'оцінка {–}' (*Müdigkeit, Verdrossenheit, böse*).

Польова структура макроконцепту СТАН ЛЮДИНИ зумовлює матричну організацію корпусу його лексичних репрезентантів, що вирізняється наявністю семантичних відношень гіперо-гіпонімії (позначення таксонів різних ступенів абстракції: *Gemütszustand → Angst, Ruhe, Zufriedenheit*), полісемії (спроможність до об'єктивації як емоційних, так і фізіологічних концептів: *munter, frisch, müde*), синонімії (варіативність знакового втілення концепту: *Zorn, Ärger, Wut, Zoff*) та антонімії (вербалізація концептів полярних станів: *Liebe – Hass, satt – hungrig*), зумовлених лінгвокультурними факторами усвідомлення й відтворення СЛ.

Розвинені когнітивно-семантичні зв'язки, що існують в межах системи лексичних репрезентантів макроконцепту СТАН ЛЮДИНИ та поза ними, свідчать про високий ступінь його інтеріоризації у німецькомовній свідомості. Загальна картина сприйняття та оцінки СТАНУ ЛЮДИНИ представниками німецької лінгвокультури підлягає мовленнєвому варіюванню та нюансуванню шляхом актуалізації окремих антропостатальних концептів у дискурсі, завдяки чому відбувається когнітивно-комунікативна диверсифікація всього антропостатального континууму.

Дискурсивна реалізація макроконцепту СТАН ЛЮДИНИ. Комунікативна затребуваність макроконцепту СТАН ЛЮДИНИ виявляється в активності його репрезентантів у дискурсивних фрагментах мікро- (ідіоми, прислів'я, приказки, афоризми, анекдоти) і макротекстового рівня (персональні та інституційні дискурси). Залежно від прагматичної специфіки тексту версифікація СТАНУ ЛЮДИНИ визначається продуктивністю антропостатальних концептів, характером їхніх дискурсивних конфігурацій, способом їхнього вербального аранжування, а також їхньою вербальною щільністю.

У німецькому пареміофонді найвищу продуктивність мають концепти LIEBE, GLÜCK, FREUDE, GESUNDHEIT, GEDULD, KRANKHEIT, TRUNKENHEIT через їх високу утилітарну (анти)цінність, яка

відбивається в ідіомах, прислів'ях і приказках буквально (*Nach der Gesundheit leben ist ein elendes Leben; Wo Freude ist, da ist Gesundheit; Freude, Mäßigkeit und Ruh schließt dem Arzt die Türe zu*), а у сміхових текстах – афоризмах і анекдотах – постає перекрученою, втілюючись у вигляді парадоксу, нонсенсу, дисонансу, буквалізації фразеологізмів, цитації тощо (*"Herr Doktor, ist das eine seltene Krankheit, die ich da habe?" – "Blödsinn, die Friedhöfe sind voll davon!"*).

Апелюючи до антропостатальних концептів, паремійні тексти виявляють найвищу частотність міжконцептних сполучень на зразок LIEBE – GLÜCK, GESUNDHEIT – KRANKHEIT, SCHLAF – TOD, однак сигналізують неспроможність до втілення концептивних конфігурацій через свій докомунікативний характер. Винятком є лише анекдоти, у яких досить очевидно вимальовуються різноманітні конфігурації з ключовими концептами LIEBE, KRANKHEIT і TRUNKENHEIT.

Макротекстова актуалізація антропостатальних концептів пов'язана з їх поліапельованістю, тобто з можливістю входити в різні типи дискурсів у статусі автохтона (типовий, константний концепт) або аллохтона (нетиповий, мінливий концепт). Для поглибленого аналізу було обрано розмовний, казковий, релігійний і рекламний дискурси, оскільки вони найбільш наочно відбивають вибірковість реалізації макроконцепту СТАН ЛЮДИНИ залежно від особистісної (персональний дискурс) чи статусної (інституційний дискурс) орієнтованості мовця.

Персонально-дискурсивна версифікація СТАНУ ЛЮДИНИ пов'язана з тим, що учасники спілкування вільно розкривають один одному свій внутрішній світ, чим визначається мотивація, тематика й тональність їх спілкування у полісуб'єктному (розмовний) і моносуб'єктному (казковий) дискурсах.

Розмовний дискурс, у рамках якого (з точки зору втілення антропостатальної ідеї) комуніканти переслідують переважно дві цілі – вираження власного стану та опис стану особи, не залученої до комунікації, тяжіє до активізації телеономів GLÜCK, FREUDE, LIEBE, епістемічних концептів WISSEN, GLAUBE і антиконцептів ANGST, TOD і TRAUER. Реалізуючи свій комбінаторний потенціал, ці ментальні одиниці утворюють дискурсивні конфігурації, що охоплюють їх внутрішньо- та позасистемні зв'язки на кшталт "LIEBE – TRAUER – GLÜCK – ANGST – TOD – ZEIT". Пор.: *Ich kam zu dem Schluss, dass die einstige Liebe in mir gestorben war* [Definition "Liebe", e-doc].

Розмовний дискурс апелює до СТАНУ ЛЮДИНИ за допомогою відповідної лексики (*Panikanfälle, bezweifeln, keine Ahnung haben, in Ruhe lassen*), паремій (*Richtig Sandrine. Glück und Glas wie leicht bricht das*), евфемізмів (*Darf ich fragen, wie es Deine Töchter geschafft haben damals, als ihre Mutter aus dem Leben trat?*) і візуалізації графічними засобами (*Freut mich sehr für Dich.....!* ☺) [Definition "Liebe", e-doc].

Казковий дискурс, що чітко корелює з архаїчною картиною світу, відбиває самотність і страх первісної людини перед смертю, ворожими природними й надприродними силами [Кошарная 2002, с. 82], чим пояснюється найвища продуктивність концептів негативних станів ANGST, TRAUER, ZORN, HUNGER і TOD та їх конфігурацій з автохтонами HERZ, ZAUBER, SONNE, WASSER, BRUNNEN, HEXE / TEUFEL. Пор.: *Da geriet die Hexe in Wut, ließ ihn wieder hinab in den Brunnen fallen und ging fort. Der arme Soldat fiel… er sah wohl, daß er dem Tod nicht entgehen würde* [Grimm, e-doc].

Профілізація СТАНУ ЛЮДИНИ в казковому дискурсі здійснюється переважно за допомогою антропостатальної лексики, однак специфічним засобом його репрезентації є персоніфікація, пов'язана з міфологічним мисленням давньої людини, у сприйнятті якої живий і неживий світ виступали нероздільно. Присвоєння станові антропоморфних рис робить його незалежним від волі й свідомості суб'єкта і в такий спосіб експлікує інактивність останнього. Пор.: *Der Riese ging seiner Wege, und der Tod lag da besiegt und war so kraftlos, dass er sich nicht wieder erheben konnte* [Grimm, e-doc].

Інституційно-дискурсивна версифікація макроконцепту СТАН ЛЮДИНИ пов'язана зі специфікою інституційного спілкування, зумовленою прагненням комунікантів до реалізації завдань певного суспільного інституту з опорою на моральні норми (релігійний дискурс) чи вітальні цінності (рекламний дискурс).

Релігійний дискурс з його телеологією на залучення людини до віри в рамках певної конфесії [Бобырева, с. 6] тяжіє до актуалізації концептів GLAUBE, LIEBE, WISSEN, LEBEN і TOD та уникає ментальних одиниць типу FEINDLICHKEIT, HASS, які могли б зашкодити реалізації його завдань. Концепт GLAUBE має статус автохтона, завдяки чому групує навколо себе інші (не)антропостатальні одиниці в сукупності їх взаємозв'язків і сприяє утворенню різноманітних дискурсивних конфігурацій на зразок "GLAUBE – GOTT – HERZ – LIEBE – WISSEN – TOD – LEBEN".

До засобів профілізації СТАНУ ЛЮДИНИ в релігійному дискурсі належать його лексичні репрезентанти (*Glaube ist ein Nichtzweifeln an dem was man nicht sieht*), граматичні форми імперативу та кон'юнктиву I (*Liebt einander von ganzem Herzen! Einer trage die Last des anderen, denn dadurch tut ihr, was Gott für wichtig erachtet*), образні порівняння (*Menschen, die nicht geliebt sind verkümmern in sich selbst. Es ist wie bei einer Blume, der man das Licht und das Wasser entzieht*), фатичні запитання (*Wisst ihr, warum Hiob gelitten hat? Weil er ein ungerechter Mann war?*), евфемізми (*... wenn er am Ende nur zuletzt nach mühevoller Wanderung sein*

Haupt im Frieden niederlegen kann...) тощо [Sermon, e-doc].

Рекламний дискурс, спрямований на привернення уваги, зацікавлення та здійснення емоційного впливу на клієнта ("attention – interest – desire – action", Е. Левіс) [Куликова 2008, с. 200], тяжіє до втілення ментальних одиниць AUFMERKSAMKEIT, INTERESSIERTHEIT у статусі автохтонів і FREUDE, RUHE, WISSEN, GESUNDHEIT у статусі аллохтонів, а також уникає концептів з негативно-ціннісним маркуванням AGGRESSION, ENTTÄUSCHUNG, EKEL, TOD та ін., втілення яких могло б завадити реалізації його інтенційних настанов. Пріоритетні міжконцептні кореляції СТАНУ ЛЮДИНИ утворюють конфігурації типу "AUFMERKSAMKEIT / INTERESSIERTHEIT – SCHÖNHEIT – GESUNDHEIT – FREUDE – LIEBE – RUHE".

Аранжування СТАНУ ЛЮДИНИ в рекламному дискурсі здійснюється за допомогою інтенсифікаторів (*Begeisternd schöne, pflegeleichte Qualitäts-Modestoffe!*), англіцизмів (*Ready for take off: tolles Elektro-Spielzeug!*), градуальних форм детермінативів (*Erkunden Sie die interessantesten Metropolen Europas!*), еліптичних речень (*Müde Beine – sofort erfrischt!*), мовної гри (*Ihre Haut freut sich auf Aok. Sie aber freuen sich über Ihre Haut*), цитації (*Ein gesunder, glücklicher Schlaf ist das beste Schönheitsmittel, sagen die Kosmetiker*) тощо [Brigitte, e-doc].

Висновки. Когнітивно-комунікативна специфіка відбиття універсального феномену "стан людини" в німецькій лінгвокультурі визначається способами його ментальної та дискурсивної репрезентації. СТАН ЛЮДИНИ фіксується в німецькомовній свідомості у формі концептуального поля за допомогою антропостатальної лексики, релевантність якої зумовлюється специфічним набором константних і диференційних сем. Лексеми на позначення СТАНУ ЛЮДИНИ здійснюють його актуалізацію та версифікацію в дискурсі, залежно від прагматичних настанов якого варіюються характер, продуктивність та комбінаторика втілюваних антропостатальних концептів.

Розглянуті когнітивно-дискурсивні аспекти вербального втілення станів людини не є вичерпними, а залишають ще багато місця для подальшого руху наукової думки. **Перспективним** видається вивчення лінгвокогнітивних, лінгвопрагматичних і лінгвокультурних параметрів відповідних концептів у інших дискурсивних формаціях, на матеріалі інших природних мов з урахуванням соціолектних, гендерних і вікових факторів мовлення.

Литература

Бобырева Е.В. Религиозный дискурс: ценности, жанры, стратегии (на материале православного вероучения) : автореф. дис. на соискание уч. степени докт. филол. наук : спец. 10.02.19 – "Теория языка" / Е. В. Бобырева / Волгоградск. гос. пед. ун-т. – Волгоград, 2007. – 37 с. *Вильмс Л.Е.* Лингвокультурологическая специфика понятия "любовь" (на материале немецкого и русского языков) : автореф. дис. на соискание уч. степени канд. филол. наук : спец. 10.02.04 "Германские языки" / Л. Е. Вильмс / Волгоградский пед. ун-т. – Волгоград, 1997. – 21 с. *Кант И.* Антропология с прагматической точки зрения / И. Кант ; пер. с нем. Ю. В. Перова. – СПб. : Наука, 1999. – 471 с. *Карасик В.И.* Лингвокультурная концептология : учеб. пособие / В.И. Карасик, Н.А. Красавский, Г.Г. Слышкин. – Волгоград : Парадигма, 2009. – 116 с. *Кондратьева О.Н.* Концептуальные исследования в современной лингвистической парадигме // Введение в концептуальные исследования : учеб. пособие / М. В. Пименова, О. Н. Кондратьева. – Кемерово : КемГУ, 2009. – С. 6-24. *Кошарная С.А.* Миф и язык: Опыт лингвокультурологической реконструкции русской мифологической картины мира / С.А. Кошарная. – Белгород : БелГУ, 2002. – 288 с. *Красавский Н.А.* Эмоциональные концепты в русской и немецкой лингвокультурах / Н.А. Красавский. – Волгоград : Перемена, 2001. – 495 с. *Куликова Е.В.* Языковая специфика рекламного дискурса / Е. В. Куликова // Вестник Нижегородского университета им. Н.И. Лобачевского. Филология. Искусствоведение. – 2008. – № 4. – С. 197-205. *Пименова М.В.* Концепт сердце : Образ. Понятие. Символ / М.В. Пименова. – Кемерово : КемГУ, 2007. – 500 с. *Приходько А.М.* Концепти і концептосистеми в когнітивно-дисурсивній парадигмі лінгвістики / А.М. Приходько. – Запоріжжя : Прем'єр, 2008. – 334 с. *Путій О.С.* Репрезентація макроконцепту СТАН ЛЮДИНИ в сучасній німецькій мові : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.04 "Германські мови" / О. С. Путій / Харківськ. нац. ун-т імені В. Н. Каразіна. – Харків, 2010. – 20 с. *Пянковська І.В.* Слова категорії стану в структурі речень німецької й української мов : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.17 "Порівняльно-історичне і типологічне мовознавство" / І. В. Пянковська / Нац. пед. ун-т ім. М.П. Драгоманова. – К., 2009. – 20 с. *Фромм Э.* Душа человека / Э. Фромм. – М. : Республика, 1992. – 430 с. *Шингаров Г.Х.* Эмоции и чувства как формы отражения действительности / Г.Х. Шингаров. – М. : Наука, 1971. – 224 с. *Brigitte* [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.brigitte.de. *Damasio A.* The Feeling of What Happens. Body and Emotion in the Making of Conscious / A. Damasio. – N.Y. : Oxford University Press, 1999. – 234 p. *Definition* "Liebe" [Електронний ресурс] // Meinungen. – Режим доступу : http://meinungen.web.de/forum-webde/post/5778185?sp=294. *Fries N.* Sprache und Emotionen [Електронний ресурс] / N. Fries. – Режим доступу : http: //www.2hu-berlin.de/linguistik/institut/syntax/docs/fries_2003.pdf. *Grimm* Brüder. Kinder und Hausmärchen [Електронний ресурс] / Brüder Grimm. – Режим доступу : http: //www.gutenberg.spiegel.de. *Sermon* [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.sermon-online.de.

РАЄВСЬКА І.В.

(*Одеський національний університет ім. І.І.Мечникова*)

ФОНЕТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРУДЖІЙСЬКОГО СУБДІАЛЕКТУ У СИСТЕМІ ЦЕНТРАЛЬНИХ ДІАЛЕКТІВ ІТАЛІЇ

У статті розглядаються основні фонетичні особливості субдіалекту міста Перуджі, який є складовою умбрійського діалекту центральної групи діалектів Італії. Виявлено риси на рівні консонатизма та вокалізма, периферійні ознаки та описано деякі тенденції розвитку цих явищ.

Ключові слова: вокалізм, консонатизм, редукція приголосних, палаталізація, рухливість наголосу, діалектна вимова.